

From: Svernlöv, Carl
Sent: den 4 november 2019 18:27
To: info@bolagsstyrning.se
Subject: Remissvar kodutkast

Hej

Rent allmänt tycker jag att ändringarna är bra, inklusive de språkliga moderniseringar som gjorts.

Tillägget i regel 2.2 om att bolagsstämman ska fastställa en instruktion för valberedningen får anses kodifiera vad som nu blivit praxis och tillstyrkes därmed. Det kan diskuteras om möjligheten för valberedningen att ådra bolaget kostnader ska ingå i en fotnot (som inte utgör en del av reglerna) eller i texten. Jag lutar åt det senare, även om jag har svårt att förstå argumentationen kring att det inte skulle vara tillåtet. Som jag framhåller i min kommentar med hänvisning till valberedningens ställning som "bolagsstämmans organ" med skyldigheten att "tillvarata samtliga aktieägares intresse" torde dess ledamöter vara att anse som bolagets sysslomän. Därmed föreligger i och för sig en rätt för dessa sysslomän att få "skälig arvodes lön, så ock vedergällning för det, som han å annans ärender rätteligen kostat haver" redan enligt 18 kap. 5 § HB. Följaktligen är det knappast kontroversiellt att ledamöter i en valberedning som utsetts av bolagsstämman i enlighet med Kodens bestämmelser har – i egenskap av sysslomän för bolaget – rätt till skäligt arvode och ersättning för nödvändiga kostnader för fullgörande av uppdraget. Om arvode ska utgå bör det beslutas av årsstämman i samband med att den fattar beslut om valberedning. Att ersättning till valberedningen skulle utgöra en värdeöverföring är nästan komiskt, då det förutsätter att den tjänst som valberedningsledamöterna utför åt bolaget och dess aktieägare saknar värde (eller i vart fall inte motsvarar det värde som arvodet skulle uppgå till).

Strykningen av att styrelsen ska utse VD i regel 3.1 tillstyrkes; det räcker med att det står i lagen.

Fotnot 12: Jag anser att Kollegiet skulle kunna hänvisa mer tydligt till ett visst närståendebegrepp och låta bolag som vill göra på annat sätt avvika från regeln. Nu ger den föga vägledning.

Regel 4.4 tredje styckets anpassning av närståendebolagsbegreppet till ÅRL tillstyrkes.

Regel 5.1 om styrelseledamots självständiga bedömning. Som jag framfört tidigare är bestämmelserna om personligt ansvar för styrelseledamöter i 29 kap. ABL av individuell karaktär, och utgår vid inträffad skada från en bedömning av varje styrelseledamots eventuella vårdslöshet i förvaltningen av bolagets angelägenheter. Detta individuella ansvar kan innebära att vissa styrelseledamöter, men inte andra, blir ansvariga för en viss skada. Mot denna bakgrund kan lagen sägas förutsätta att varje enskild styrelseledamot självständigt bedömer de ärenden styrelsen har att behandla och gör de ställningstaganden detta föranleder. Kodens regel avseende styrelseledamöters skyldighet att göra självständiga bedömningar av styrelsens ärenden utgör därför en konsekvens av vad som ändå gäller enligt ABL. Således borde bestämmelsen avskaffas.

Regel 5.2 om styrelseledamots kunskap om bolaget. ABL uppställer endast formella krav på en styrelseledamots kvalifikationer, och några bestämmelser om särskild kunskap eller kompetens antingen i allmänhet eller om det enskilda bolaget krävs inte uttryckligen i lagen. En allmän skyldighet i detta avseende får dock i princip anses följa av ansvarsreglerna i 29 kap. ABL. Huvudregeln vid ansvarsbedömningen av en styrelseledamot är nämligen att otillräckliga personliga kvalifikationer inte utesluter eller minskar ansvaret. Utgångspunkten vid bedömningen om en enskild ledamot har agerat vårdslöst är att varje ledamot av bolagsledningen når upp till en viss miniminivå vad gäller de personliga kvalifikationerna. Kodens reglering kan därför i bästa fall anses utgöra förtydligande av vad som redan följer av lag. Således borde bestämmelsen avskaffas.

Ny regel 5.3 om att styrelseledamot ska avsätta tillräcklig tid. Jag förstår att syftet med regeln är att undvika hårdare skrivningar om "mångsyssla", begränsning av antalet uppdrag osv. Såsom framhållits omedelbart ovan avseende övriga regler i kap. 5 tycker jag att även denna regel utgör en i det närmaste självklarhet. Regeln bör därför inte införas.

Som Kollegiet självt noterar saknar regler 9.4-9.8 numera självständig betydelse i och med de nya reglerna i det uppdaterade aktieägarrättighetsdirektivet. Dessutom kan det diskuteras i vilken mån dessa regler i alla delar implementerade rekommendationen (se min kommentar s. 177 ff., i synnerhet kommentarerna kring regel 9.8 på s 185). Reglerna bör därför strykas.

Ny regel 9.9 avstyrkes. Koden bör i detta avseende inte gå längre än lagen kräver.

Mvh
Carl

Carl Svernlöv

Advokat, Adj. professor
Baker & McKenzie Advokatbyrå KB
Vasagatan 7
P.O. Box 180
SE-101 23 Stockholm
Sweden